

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010609
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. septembra 2014 prejednal odvolania obžalovaných

1) U. F.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom G. X. Y. č. XXX, t.č. zamestnaného L. P.,

X) Evy F.,

nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom G. X. Y. č. XXX,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/171/2013 zo dňa 24. marca 2014 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku u obžalovaného U. F. celý výrok o treste, ako aj výrok o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa u obžalovaného U. F. podľa § 44 Tr.zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženom obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/137/2009 zo dňa 24.03.2010.

Výroky o vine a náhrade škody u tohto obžalovaného zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej U. F. zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

1) Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. F. v bode 1) uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 01.12.2007 v čase okolo 00:30 h na príjmovom oddelení NsP Bojnice,

okres Prievidza, fyzicky napadol službukonajúceho príslušníka Policajného zboru SR, zaradeného do hliadky OO PZ Prievidza práv. K. F., ktorý ho ukludňoval, nakoľko bol agresívny a to tak, že ho jedenkrát udral dlaňou na ľavé líce, následne boli voči obž. U. F. použité hmaty a chvaty a nasadené putá, pričom pri následnom predvádzaní na OO PZ Prievidza sa vyhrážal ďalšiemu členovi hliadky OO PZ Prievidza nstržm. K. F., že ho zabije a že zabije aj jeho príbuzných, počas zákroku sa neustále správal agresívne a vulgárne, pričom svojím konaním nespôsobil práv. K. F. zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie alebo sťaženie obvyklého spôsobu života; v bode 3) bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák., pretože sa dňa 30.11.2007 v čase okolo 15:30 h v obci Diviacka Nová Ves, okres Prievidza, pred barom „Júlia“ vyhrážal poškodenému E. K., že ak jeho mame nevydá do večera ešte ďalšie peniaze, tak mu to na druhý deň spočíta, doláme mu nohy a skončí na invalidnom vozíku, pričom poškodený zo strachu o život menovanému prostredníctvom brata C. K. vyplatil čiastku vo výške 3.000,- Sk (99,58 eura); v bode 4) bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e/ Tr.zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr.zák., pretože dňa 30.11.2007 v čase okolo 23:30 h, na mieste verejnosti prístupnom, v obci Diviaky nad Nitricou, časť Ješkova Ves nad Nitricou, okres Prievidza, pred disko klubom „Florida“ počas diskotéky, pred minimálne tromi ďalšími prítomnými osobami, fyzicky napadol poškodeného J. F. tak, že sa mu najskôr vyhrážal, že ho zabije, dopichá nožom, že mu to stojí za to ho zabiť, aj keď si pôjde sadnúť a následne poškodeného J. F. chytil spredu rukami za bundu, a keď ho poškodený J. F. od seba odstrčil, tak ho obž. U. F. kopol nohou do členka ľavej nohy, následkom čoho poškodený spadol na zem a pri páde na zem si poškodený poranil koleno ľavej nohy, kde na zemi ležiaceho poškodeného J. F. obž. U. F. ďalej fyzicky napádal tak, že sa ho snažil viackrát udierať rukou a potom ako sa obaja postavili, obž. U. F. sa ďalej vyhrážal poškodenému tak, že mu povedal, že skončil, že ho zabije, zahrabe, pričom týmto konaním spôsobil poškodenému J. F. zranenie vo forme tržnej rany na pere, tržno-zhmoždenú ranu na ľavom kolene s opuchom a krvným výronom, ktoré zranenia si u poškodeného J. F. vyžiadali liečbu s narušením obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní; v bode 5) bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e/ Tr.zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr.zák., pretože sa dňa 31.05.2008 okolo 22:00 h v obci Diviacka Nová Ves, okres Prievidza, pred viac ako dvoma prítomnými osobami vyhrážal smrťou poškodenému J. F. tak, že pred pizzériou „Emi“ najskôr vulgárne nadával poškodenému J. F., slovne sa mu vyhrážal, že ho zabije, aj jeho brata a vyvraždí mu celú rodinu, následne po tom, čo poškodený J. F. vošiel dovnútra tejto pizzérie, obž. U. F. šiel za ním a vo vnútri pizzérie sa mu opätovne vyhrážal, že ho zabije a poškodeného J. F. sa pokúšal fyzicky napadnúť, keď poškodený J. F. začal utekať pred obž. U. F., bol obž. U. F. vykázaný personálom z objektu pizzérie, po chvíli sa ale vrátil opäť do vnútra pizzérie a znovu sa vyhrážal poškodenému J. F., že ho zabije a vyvraždí mu celú rodinu, kde toto konanie obž. U. F. vzbudilo u poškodeného J. F. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie; napokon v bode 6) bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 14.01.2009 v čase okolo 20:30 h, na mieste verejnosti prístupnom, v obci Diviacka Nová Ves, okres Prievidza, na miestnej komunikácii pred pizzériou „Emi“ fyzicky napadol poškodeného E. F. tak, že najskôr mu vulgárne nadával a následne pristúpil k poškodenému E. F. a dvakrát ho udral päťou do pravej strany tváre, pričom týmto konaním nespôsobil poškodenému E. F. žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života.

Bol za to odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 38 ods. 4, 37 písm. h/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/137/2009 zo dňa 24.03.2010, ako i všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený J. F. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

2) Obžalovaná U. F. bola rozsudkom súdu prvého stupňa uznaná vinnou v bode 2) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák., pretože sa dňa 27.11.2007 v čase okolo 15:00 h v obci Diviacka Nová Ves, okres Prievidza, v blízkosti rodinného domu rodiny V., vyhrážala poškodenému E. K., že ak jej nevydá finančnú hotovosť vo výške 2.000,- Sk (66,38 eura), tak skončí ako S. G. (ktorý bol zastrelený),

príčom poškodený zo strachu o život vypísal pokladničný príjmový doklad a uvedenú čiastku menovanej následne aj vyplatil.

Bola za to odsúdená podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky, výkon ktorého trestu jej bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obidvaja obžalovaní proti výrokom o vine a treste. Obžalovaný U. F. písomne podal odvolanie jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Z podrobného odvolania obžalovaného vyplýva, že tento namieta zistenie skutkového stavu u jednotlivých trestných činov, pričom poukázal aj na možnú zaujatosť policajtov voči jeho osobe. Namietal tiež procesný postup súdu prvého stupňa, keď o tom, že mu bolo súdom zrušené ustanovenie obhajcu, sa dozvedel až na prvom hlavnom pojednávaní, čím mu bolo hrubo porušené právo na obhajobu. Obhajca poukázal na to, že okolnosti súvisiace s jednotlivými skutkami si veľmi podrobne pamätal obžalovaný, pričom na hlavnom pojednávaní sa svedkovia rozpamätali až po tom, čo im boli prečítané zápisnice o výpovedi z prípravného konania. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol pri ukladaní trestu postupovať podľa § 44 Tr.zák.

Obžalovaná U. F. v písomnom odvolaní uviedla, že vinu jej nikto nedokázal ani len svedkovia, ktorých navrhol sám údajný poškodený.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolania obžalovaných podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. F. je čiastočne dôvodné a odvolanie obžalovanej U. F. nie je dôvodné.

1) K odvolaniu obžalovaného U. F. uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. S vytykanou procesnou chybou, týkajúcou sa zastupovania obžalovaného obhajcom na hlavných pojednaniach, sa odvolací súd nestotožnil. Obžalovanému bol ešte v prípravnom konaní opatrením súdu, sp.zn. 0Tp/457/2009 zo dňa 11.03.2013 ustanovený obhajca podľa § 40 Tr.por. z dôvodu podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr.por., pričom v odôvodnení písomne spracovaného opatrenia, ako dôvod povinnej obhajoby bolo uvedené, že obžalovaný sa nachádza v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol dňa 17.10.2013 z výkonu trestu odňatia slobody prepustený, a preto ustanovenie obhajcu bolo dňa 06.11.2013 súdom zrušené (opatrenie - č.l. 628). Za tejto situácie, ak súd konal v dňoch 11.11.2013 a 10.01.2014 hlavné pojednávanie bez toho, aby mal obžalovaný obhajcu, nedošlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu obhajcom, pretože u tohto nešlo o prípad povinnej obhajoby. Obžalovaný pritom už pri prepúšťaní z výkonu trestu odňatia slobody v inej veci vedel, že v aktuálne vedenom trestnom stíhaní má ustanoveného obhajcu len z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody. Ak teda chcel byť na hlavnom pojednávaní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zastúpený obhajcom, mal si tohto zvoliť alebo požiadať o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 Tr.por. Až zo zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 10.01.2014 vyplýva, že obžalovaný požiadal o ustanovenie obhajcu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Následne, bez zbytočných priesťahov, bol obžalovanému dňa 14.01.2014 ustanovený obhajca (ten istý, ako pôvodne), a to práve z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov podľa § 40 ods. 2 Tr.por. Súd prvého stupňa takto urýchlene postupoval v záujme zabezpečenia práv obžalovaného na obhajobu obhajcom aj keď obžalovaný ešte nepreukázal nedostatok finančných prostriedkov. Jeho právo na obhajobu obhajcom teda v konaní pred súdom prvého stupňa porušené nebolo.

Súd prvého stupňa taktiež správne procesne postupoval, keď u tých svedkov, ktorí sa v podstatných bodoch odchyľili od svojej skoršej výpovede, resp. si nepamätali podrobnosti, týmto predložil zápisnicu o ich výpovediach na vysvetlenie rozporov. Účelom takéhoto postupu na hlavnom pojednávaní podľa § 264 Tr.por. je, aby súd mohol posúdiť hodnovernosť a pravdivosť tvrdení svedkov na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa na základe takéhoto procesného postupu na hlavnom pojednávaní potom v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol dôkazy preukazujúce spáchanie jednotlivých skutkov obžalovaným. Odvolací súd k tomu konštatuje, že prakticky ani u jediného trestného činu nebola dôkazná situácia postavená na tvrdení obžalovaného proti tvrdeniu len jedného svedka. Obžalovaného vždy

usvedčovali viacerí svedkovia, a to nielen poškodení, ale aj ďalší nezaujatí svedkovia. Súd prvého stupňa pri hodnotení takýchto výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní pritom správne vzal do úvahy aj odstup niekoľkých rokov od spáchania skutkov.

K námietke obžalovaného v tom, že príslušníci PZ z Nitrianskeho Rudna majú byť proti nemu zaujatí, senát odvolacieho súdu uvádza, že pre trestné činy pod bodom 4), 5), 6) bolo síce obžalovanému vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr.por. povereným príslušníkom PZ Nitrianske Rudno. Následne však tieto veci boli vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ SR Prievidza spojené s trestnými vecami pod bodom 1) a 3) a prípravné konanie vykonával tento vyšetrovateľ pod dozorom Okresnej prokuratúry Prievidza.

Odvolací súd sa z týchto dôvodov nestotožnil s vytýkanými chybami v odvolaní obžalovaného týkajúcimi sa procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa. Taktiež výrok o vine u tohto obžalovaného je správny a zákonný, založený na usvedčujúcich dôkazoch, o vieryhodnosti ktorých nemal ani odvolací súd pochybnosti.

Inú situáciu odvolací súd zistil, pokiaľ ide o uložený súhrnný trest obžalovanému U. F.. Súd prvého stupňa ukladaním súhrnného trestu správne postupoval podľa ustanovení §§ 42 a 41 ods. 2 Tr.zák. Z pohľadu návrhu obhajcu obžalovaného na použitie ustanovenia § 44 Tr.zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, odvolací súd skúmal, či je nevyhnutne potrebné na ďalšiu prevýchovu obžalovaného vplývať trestom odňatia slobody o 7 mesiacov vyšším (7 rokov a 6 mesiacov), než bol uložený trest odňatia slobody v skoršom rozsudku (6 rokov a 11 mesiacov). Tu je potrebné pripomenúť, že obžalovaný bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého skorším rozsudkom (Okresný súd Prievidza, sp.zn. 1T/137/2009 zo dňa 24.03.2010) už dokonca podmiennečne prepustený dňa 17.10.2013 (uznesenie Okresného súdu Martin, sp.zn. 2Pp/114/2013). Obžalovaný z tohto skoršieho trestu spolu so započítaním väzby vykonal už 4 roky a 8 mesiacov. Obžalovanému bol pri podmiennečnom prepúšťaní stanovený probačný dohľad na 3 roky. Na verejnom zasadnutí obžalovaný U. F. uviedol, že sa zamestnal a riadne pracuje v Bani Handlová.

Za tejto situácie, senát odvolacieho súdu zvažoval, či je účelné obžalovaného znovu „vrátiť“ na niekoľko mesiacov do výkonu trestu odňatia slobody, pretože uložením súhrnného trestu dochádza aj k zrušeniu rozhodnutia o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého skorším rozsudkom. Dospel pritom k záveru, že ide o prípad, kedy trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný tak, ako to má na mysli ustanovenie § 44 Tr.zák. Navyiac v tomto prípade súd rozhodujúci o súhrnnom treste vychádzal nielen z uloženého skoršieho trestu, ale aj z toho, že odsúdený si vytvoril aj podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu tohto skoršieho trestu odňatia slobody, ktorý teda zatiaľ splnil svoj prevýchovný účel.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd o odvolaní obžalovaného rozsudkom tak, že tomuto vyhovel len pokiaľ ide o upustenie od uloženia súhrnného trestu.

2) K odvolaniu obžalovanej U. F. uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by boli dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o zistený skutkový stav, v tomto smere obžalovaná síce doznala len prevzatie peňazí od brata poškodeného, avšak poprela, že by jej peniaze boli vyplatené pod hrozbou vyhrážok. Svedok poškodený E. K. však jednoznačne vypovedal o vyhrážkach zo strany obžalovanej (trestná vec súvisiaca s vraždou S. G.). Uvádzal pritom také okolnosti ohľadne vyšetrovania tejto vraždy, o ktorých mohla mať vedomosť obžalovaná ako matka jedného z páchatel'ov, avšak nie poškodený E. K. (išlo o spoluprácu jej syna s príslušníkmi PZ pri vyšetrovaní tejto vraždy). Aj táto okolnosť potvrdzuje potom vieryhodnosť tvrdenia poškodeného, pričom jeho usvedčujúcu výpoveď potvrdil aj brat poškodeného C. K., ktorý tiež uviedol, že peniaze boli poškodenej vyplatené v dôsledku jej vyhrážok.

Zistený skutkový stav súd prvého stupňa potom správne právne kvalifikoval, ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák., pretože obžalovaná vyhrázaním sa smrťou poškodeného E. K. donútila, aby jej odovzdal finančnú hotovosť.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovanej smerujúcemu proti výroku o vine podľa § 317 ods. 2 Tr.por. preskúmal aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste. Zistil pritom, že ani tu súd prvého stupňa nepochybil. Obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby odňatia slobody (2 roky až 6 rokov). Odvolací súd sa pritom stotožnil aj s tým, že sú splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov je taktiež primeraná z hľadiska dosiahnutia účelu trestu.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovanej U. F. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.